

Indlæg bragt i Politiken den 23. maj 2020

Ledige har ikke brug for tvangsmøder og kontrol

Der er blevet luget ud i pseudoarbejde og unødvendigt bureaukrati i mange brancher under coronakrisen. Og ledige bør også nyde godt af dette opgør. Det skal være slut med møder for mødets skyld og kontrol for kontrollens.

Af Villy Dyhr, adm. direktør, og Thomas Damkjær Petersen, formand, Akademikernes A-kasse

NÅR SAMFUNDET og beskæftigelsesindsatsen åbner igen, bør a-kasserne bruge kræfterne på at få folk i job og ikke på at indhente puklen af unødvendigt bureaukrati og pålagte kontrolfunktioner, som har hobet sig op under krisen. De sidste par måneder har jo netop lært os, at telefon- og digitale møder kan næsten det samme som det fysiske møde, og ideen om, at der opstår en særlig magi og dynamik, når en ledig møder en karriererådgiver 'in person', er vel gjort til skamme. Vores medlemmer er i høj grad selvkørende, og de har ikke brug for tvangsmøder, kontrol og mistænkeliggørelse - men sparring, inspiration og tillid. Det er det, der bringer dem nærmere et job.

Vi mener, at der aldrig har været et bedre tidspunkt end netop nu til at gentænke beskæftigelsesindsatsen. Alt tyder på, at vores a-kasses ledighedstal bliver markant højere end sidste år, og samtidig begynder dimittendsæsonen lige om lidt, hvor tusindevis af nyuddannede går ud i ledighed på samme tid efter endt uddannelse. Og da der lægges op til, at a-kasserne skal holde obligatoriske samtaler igen inden længe, er det klart, at vi pludselig får ekstremt travlt. Derfor bør man ikke åbne for alt på en gang.

De medlemmer, som vi har talt med under coronalukningen, kunne vi nøjes med at skrive til i stedet for at indkalde til nye samtaler. Og kontrollen af de lediges påkrævede jobsøgninger bør også indstilles, indtil vi har fået et nærmere overblik over de reelle jobmuligheder i den kommende tid.

Nu, hvor a-kassernes indsats skal til at genstartes - endda med tilbagevirkende kraft for f.eks. fysiske og telefoniske cv-møder - er det oplagt at tage et opgør med den gammeldags tankegang om, at et cv-møde skal indebære en personlig kontakt. For håndtrykket, øjenkontakten eller stemmen i røret er jo ikke de eneste redskaber, vi har til rådighed. Når puklen er så stor, kunne en mail vel også gøre det for mange af vores meget selvkørende medlemmer. Måske vi endog kunne prøve at stole på, at medlemmerne vil sig selv det bedste - og at de dermed søger de påkrævede job og udfylder og opdaterer de ting, de skal. Så kan vi i a-kassen jo altid se på deres registreringer og godkende, hvis vi er enige - og dermed nøjes med at indkalde dem, hvor der er behov for hjælp og vejledning.

VI VIL GERNE udfordre den slaviske og ofte demotiverende 'one size fits all'-tankegang, der eksisterer omkring brugen af jobloggen. Lad det være op til den enkelte a-kasse at kontrollere

og følge op, som de mener er bedst. Man kan jo så tjekke a-kasserne ved at kigge på den gennemsnitlige ledighedslængde for deres medlemmer. Det vil sige, om det, de gør, rent faktisk virker. Det ville være befriende, hvis fokus kunne flyttes over på, om a-kasserne reelt får medlemmer i job, og ikke på, hvordan de gør det.

Samtidig bør vi ikke afvente resultatet af a-kasseforsøget (en politisk forsøgsordning, hvor udvalgte a-kasser overtager en del af jobcentrenes ansvar for at få ledige i job). Vi mener, at den bedste løsning er, at a-kassen med det samme får eneansvar for de første 6 måneders ledighed, og kommunen/jobcenteret først kommer ind over, hvis vi ikke på den tid har fået medlemmet i job. Der er ikke nogen grund til at afvikle et langvarigt forsøg, når vi allerede nu er bevidste om fordelene - f.eks. at ledige medlemmer kun vil skulle have kontakt med én instans i stedet for som nu, hvor både a-kassen og jobcenteret er på deres sag.

SOM AKADEMISK a-kasse mener vi også, at vi kender vores medlemmer, deres situation og deres fagligheder bedst. Og tiltaget er derfor også ment som en udstrakt hånd til jobcentrene, idet mere ansvar til a-kasserne vil kunne afhjælpe deres eventuelle sagspukler i kølvandet på coronakrisen. Jobcentrene kan så koncentrere sig om de ledige, der ikke er i en a-kasse, og så overtager vi hele ansvaret for de dagpengeberettigede. Vinduet og muligheden er der nu, hvor der er bred stemning for afvikling af bureaukrati og unødvendig kontrol. Vi overtager gerne opgaven straks og kan f.eks. løfte den året ud - men overtager den gerne permanent. Lad os bruge den nuværende coronasituation til at gøre op med vanetænkning og gå nye veje i et lidt raskere tempo, end forandringer normalt plejer at tage.